

Sapere aude

Resumo

- 4 Eldonejo Kristano de Eyschen
- 10 Resumo de la originoj de kristanismo Patrick de Boistier
- 13 Klasika ekzegezo
- 27 Racionalisma ekzegezo
- 51 Ĉu Jesuo ekzistis? Nicolas de Burgo
- 53 Estas ^{havas} mitismo Kaj mitismo
- 59 Aneksaĵo 1
- 65 Apendico 2
- 69 Apendico 3

“ Por kompreni,
li devas komenci de ^{naskita} ne kompreni »
- Abraham Léon -

La titolcitaĵo estas de trockisma revoluciulo, kiu mortis en la naziaj tendaroj. Li estas la aŭtoro de rimarkinda studo kiu daŭre rilatas hodiaŭ: " Tie Dezajno amiko - rialisto de la Demando juda ". Ni havos la ŝancon ekzameni ĉi tiun demandon en Numero 4 de Sapere Aude .

Ĉi tiu Dua numero de nia cifereca revuo de la Ekzegetika Rondo Internacia Libera Penso estas iom speciala. Li estas kunmetita de du substancaj tekstoj kiuj rondiras ĉirkaŭ la demando, ankoraŭ diskutata, pri la "", ĝia ekzisto kaj mitoj faritaj ĉirkaŭ ĝia ekzisto

Libera Penso ne pretendas havi " vero rivelis » pri ĉiuj ĉi tiuj problemoj. Lia ambicio estas pli modesta kaj pli granda samtempe. Donu voĉon al tiuj, kiuj ĉi tiuj temoj interesiĝu, publikigu ilin kaj lasu legantojn fari siajn proprajn " religio » pri ĉi tiuj temoj. Ni ne povas anstataŭigi dogmon per alia.

Numero Tri jam estas kompleta, ĝi estos tre diversa, kaj pri ekzegetikaj kaj historiaj temoj pri la Historio de Religioj. Nia deziro estas diversiĝi kiel eble plej multe temoj kovritaj. Se vi havas erojn por oferti publikigo, ne hezitu sendi ilin al: C.eyshen-VP@fnlp.fr

Ni revenu al la koro de la koncerna temo. Alexandre Schmemann (naskita la 13-an de septembro 1921 en Talino (Estonio) kaj mortis la 13-an de decembro 1983 en Crestwood, NY-Usono) estas ortodoksa pastro kaj teologo de rusa origino. Li multe laboris pri la demando de Eŭkaristio . Laŭ la Konferenco de Episkopoj de Francio: "la

LA Kristanoj, pli precize katolikoj, ĉe la domo de LA la Eŭkaristio la festo de la estas ĉi tiu korpo prezentas specon de pano de vino. de Jesuo Kristo malsupre LA Kaj La episkopo la pastro la celebrantoj de la Eŭkaristio. kaj estas »

Ni scias, ke ĉi tiu demando estis la temo de diskutado, foje sangaj, kun la protestantoj kiuj neis en sia superforto plimulto ĉi tiu mistigri de kemio por infanoj. Ĉi tio estis unu el la punktoj de esenca fendo kiu kondukis al perfortaj militoj de religio en Francio. La Katolika Eklezio neniam konsentis reveni al tiu ĉi dogmo.

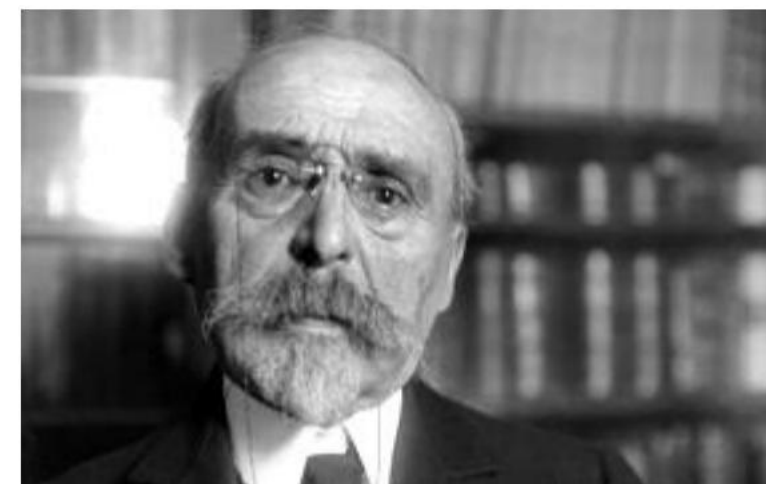
Alexandre Schmemmann klarigas kiel: " Ĝi subite aperis al mi ru klare ke, la Eklezio ĉiuj ĉe fono, la diabla batalo kondukis al la ristie, celas la Eucha kaj ke la Eucha ris de evidente ne pure hazarde. ligas esti la ŝtono ke ne estas Se ĉesu angula, esti la Eklezio la fariĝas A simpla religia "fenomeno", ĝi ĉesu Eklezio de Kristo. » Komunio - Katolika revuo- (internacia informo - marto/aprilo 2023)

Ĉi tie ni povas klare vidi la diferencon kun la politeismo el Grekio antikva kiu neniam konis Teokration, kiel estis la kazo de Babilono, Egiptio kaj Persio kiu, poste, la papiro prenis kiel modelon. Kaj ĉar ne ekzistis Preĝejo, ne ekzistis ankaŭ teologio aŭ katekismo. Tie

religio de la helenoj estis aera strukturo, en kies evoluo la poeto partoprenis pli zorge ol la pastro. Religiaj konceptoj ne estis submetitaj al la dogmo de a kasto de teologoj kaj apenaŭ malhelpis liberecon de penso. (Fonto prenita el libro, kies mi bedaŭrinde perdis la referencoj)

Ni estas ankoraŭ pli-malpli en la debato pri Fido kontraŭ Kialo . Ferdinand Buisson diris ke ni devis doni tempon al religioj de "inverse, se forigu la pezan mortotukon de Teologio ". John Duns Scotus (1270-1308) estis pli singarda en deklarante " Ni ne povas tie Fido ke en la de la Santa ŝparu Kialo ".

Augustin vokis "" Sankta kiel sian antaŭmonon provis por longa tempo akordigi ŝi kaj sia Kredo. Fronte al ĉi tiu nebla kvadrato de la cirklo por atingi, li finas ĵeti la mantukon deklarante: " Credo quia absurdo » (Mi kredas ĉar ĝi estas absurda). Ni ankaŭ pruntedonas ĉi tion aforismo al Tertuliano. Blaise Pascal, aŭgustenano profesie, aldonu al : " ". (Rememorigita de Kialoj malsaĝuloj Gérard Bloch, Liberpensulo kaj marksisto dum la omaĝo de Johano Paŭlo la 2-a al Aŭgusteno de Hipono).

Eminenta kontribuanto al Komunio ĵus publikigis libron Tie Fido Oriento A scias ". Mi bedaŭras diri al li, ke li eraras, Fido estas kredo

neracia, la tuta forto, kiun kulturo religia estas scio. Devas havi
 religiuloj ĉiam kovras la kredon de a
 mantelo de racieco, ĉar ili ŝajnas honti pri sia
 kredoj. Ili detruas sian laboron per tio. La " " estas multe pli inteligenta, preter ŝajnoj, Kredo
 quia absurdum
 ĉar li evitas pravigi sin per racia rezonado.

Ĉi tio evitas fari la demandon, kiel Jacques Benoist-Méchin
 (neniel Liberpensulo, malproksime de tio): " Kial Lazaro,
 enspezo de la morta, n/A Nenio diris on ĉi tio ke li ^{havas} vivis? "Bone
 demando, sed ni ankoraŭ atendas la respondon. Anstataŭ tio,
 la Eklezio ĉiam preferis timigi homojn per alvoko
 L' Apokalipso , la rakonto de la revelacio sur la " lastaj tagoj ".
 Atendante plibonon, ni parolu pri la estonteco, eĉ se ĝi estas necerta kaj
 timiga. La "" ĉiam igas la ^{sankta funkcio} gregojn pri la gvido de siaj paŝtistoj kiuj diras al ili kien iri.

kaj kion fari.

Sed ĉu ĉi tio daŭros por ĉiam kaj por la tuta eterneco? Krizo
 abismo en kiu la mondo kolapsas Preĝejo Katoliko
 malmulta ŝanco de la seksaj krimoj de lia Clero havas malmultan ŝancon
 saviĝi per tiaj rimedoj de aŭguristoj bezonantaj
 antaŭfilmo, eĉ konvertita al sociaj retoj.

Ni estas pli proksimaj al la prognozo de Generalo de Gaulle en Ĉe
 fadeno de la Glavo : " Ni scias pri ĉi tiuj homoj senpasivo kiuj pasas
 kelkfoje por sfinkso kaj baldaŭ fariĝas malsaĝuloj por ".

Ni esperas, ke vi ĝuas legadon.

kristano Eyschen

Abstraktaĵo
originoj
de kristanismo

Patrick de Boistier

mi
Klasika ekzegezo

Dum jarcentoj, la historio de la originoj de kristanismo kiu regas ĉie en la mondo estas tio, kio estas transdonita al ni per la Eklezio de Romo mem. Ĉi tiu rakonto, malgraŭ kelkaj opozicioj kiel tiu de Voltaire, povis trudi sin kiel vero historia, samtempe donanta tempan povon al la Papofico, potenco kiu forte influis la kurson de Historio, kaj kiu daŭre faras tion. Eklezia historio fariĝis "" ekster kiu ĉiuj klasika ekzegezo izolita estas konsiderata kiel misdirektado aŭ psikologia deliro.

Kion diras klasika ekzegezo?

Surbaze de la rakonto de la kanonaj Evangelioj, la ekzegezo klasikaĵo diras al ni – asertas nin – ke, en la unua parto de la 1-a jarcento p.K., rolulo nomata Jesuo, naskita en Betleĥem kaj kreskinte en la urbo Nazaret, en Palestino, publike instruis doktrinon ebligantan homojn por aliri la Regnon de Dio. La Judoj de Jerusalemo akuzis lin de blafemo pro esti alpreninta la titolon de ""; kaj por Kristo Por eviti publikan tumulton, la romianoj krucumis lin. Jesuo estus mortinta sur la kruco, tiam entombigita. Sed, je la surprizo generalo, li reakirus vivon post tri tagoj, kaj, sub la mirigitaj okuloj de siaj disĉiploj, li estus leviĝinta fizike al la ĉielo... Ĉar, laŭdire, li estis – li estas – la "", la dua persono de la Triunuo, Dia. La tria persono estas la " Patro Sankta Spirito "".

Post la foriro de Jesuo, liaj disĉiploj estus disiĝintaj en la mondo por eternigi lian memoron kaj diskonigi lian doktrinon. Du el liaj disĉiploj, Petro kaj Paŭlo, laŭdire iris al Romo kaj fondis tie la Eklezion de Kristo.

Ĉi tio estas, resume, la historio, kiun rakontas al ni klasika ekzegezo.

adoptita de preskaŭ ĉiuj historiistoj de religio.

Kontraŭdiri ĉi tiun rakonton pri la originoj de kristanismo ne estas

facila afero, ĉar raciismaj historiistoj ne havas aliron

amaskomunikiloj; iliaj skribaĵoj ne estas eldonitaj de la grandaj domoj

eldonado; kaj, uzante la argumenton de aŭtoritato, la proparolantoj

klasikuloj traktas ilin kiel fantaziajn en la plej bona kazo, kaj en la plej malbona kiel

reviziistoj.

Tamen, kiam ni petas la lumajn de klasika ekzegezo, al

prezenti la pruvojn de la vereco de la eklezia rakonto, la

malkomforto ekas.

–“ Ĉu vi havas tie evidenteco de ekzisto historia de Jesuo? ”... Ni

montras al ni la kavernon de Betlehemo, kie Jesuo naskiĝis; sed Jesuo

ne lasis markon! Krome, en Betlehemo, estas du

kavernoj! Oni rakontas al ni pri amaso da ŝtonoj en Nazareto kiel estante

la restaĵoj de la domo de Jesuo; sed la urbo Nazaret ne estas

ne menciita en la topografio de la 1-a jarcento p.K.! Ni

elmontras la piedoston de krucumita persono; sed Jesuo ne estis la sola

krucumita el la 1-a jarcento: la montetoj ĉirkaŭ Jerusalemo en

nombris centojn dum la milito de 68 kontraŭ la

romianoj; krome, kiel oni povus teni parton de la

korpo de iu, kiu fizike forlasis nian planedon?

"" trempita en sango estas en monteto, sed la analizo

karbono 14 indikas mezepokan datigon de la folio. Koncerne al

tombo de la Sankta Tombo, ĝi estas malplena, kompreneble, kaj, estante en

ŝtono, ĝi ne povas datiĝi per karbono 14; sed la

malkovro de kruco gravurita en ŝtono, formita

karakteriza, sugestas ke ni estas en la ĉeesto de a

subterfuĝo el la tempo de la krucmilitoj.

Por atingi la fundon de la aferoj, ni diru:

1) La plej malnovaj objektoj kaj monumentoj atestantaj la ĉeeston de a

religio dediĉita al Jesuo Kristo, ne datas antaŭ la

4-a jarcento.

2) La sanktaj relikvoj nur devenas de la 5-a jarcento plej frue .

3) Oni legas laikajn tekstojn rilatajn al Jesuo kaj kristanoj

sur kopioj kiuj, por la plej malnovaj, estas de

7-a jarcento.

4) La plej malnovaj kopioj de la kanonaj Evangelioj estas de a

periodo posta al tiu de iliaj kvazaŭaj aŭtoroj. De

ekzemple, estas de la 4-a jarcento, kaj la Vaticanus

tio estas tricent jarojn post la tempo de la t.n

evangeliistoj.

Nenio en ĉio ĉi estas decida koncerne historiecon

de Jesuo; nenio, kio povus gajni la subtenon de a

raciisto!

Krome, ĉiu, kiu studas la Evangeliojn proksime, rimarkas, ke ili

estas plenaj de kontraŭdiroj kaj anomalioj. Ekzemple, ĝi estas

diris, ke Jesuo venis por instrui sian volon

Patro, kaj ke ĉi tiu volo estas neniu alia ol la observado de

Ordonoj de la Dekalogo. Ĉi tiu aserto troviĝas en Paŭlo,

en mi Korintanoj (7/19). Sed kial ĉi tiu misio, ekde, de

per Moseo, la Dekalogo estis parto de la Skriboj

sanktuloj de judismo? Jesuo instruante la Dek Ordonojn

alportis nenion novan!... krom se la dek ordonoj

aperis en la Nova Testamento antaŭ ol esti transdonita

en L' Antikva !

La misioj de Kristo

Kun plena objektiveco, konvenas paroli pri la misioj de Kristo en la pluralo. al la misio de doktoro de saĝo, ni devas aldoni tiu de ekspia viktimo. En (24/46), resurektis Jesuo Luko diris al siaj disĉiploj: " li devis ke la Kristo suferis ke li kaj revivigita de inter LA mortinta tria tago » tiel ke la pekoj de la homaro estis pardonitaj. Ĉiuj pekoj!

Per kia procezo okazis elaçeto? Luc ne diras ĝin ne. Sed en la traktato atribuita al sanktulo Kontraŭ LA Herezoj , Ireneo (fine 2-a jarcento), estas dirite ke Kristo liberigis homon de la diabla imperio per "": alivorte, la morto de la elaçeto Filo estus speco de interŝanĝo inter la Patro kaj la Diablo: mi lasu mortigi mian filon, kaj interŝanĝe vi liberigu la homaron de via jugo, por ke ŝi ne plu faru la plej malgrandan pekon. Stranga merkato kiu, ŝajnas al mi, ne havis la atenditan rezulton koncerne pekojn.

Ne gravas ! Komence de la 5-a jarcento, Sankta Aŭgusteno diras, ke ĉiu homo heredas la originan pekon faritan de Adamo kaj Eva, kaj ke nur kristana bapto povas forviŝi ĉi tiun kulpon. Tial ni scivolas, por kio estis la morto de Kristo.

Mi diras ĝin denove kaj denove, kristanaj tekstoj (la Evangelioj ŝatas Patrologio) estas plenaj de kontraŭdiroj kaj anomalioj skribaĵoj kiuj ne iras en la direkton de la aŭtentikeco de la Krista mesaĝo.

Laŭ Marko

Tre bona ekzemplo venas de Laŭ Mark kanona.

En la 1960-aj jaroj, protestanta pastro Étienne Trocmé atente studis Li ne estis Tie Trejnado de la evangelio laŭ Mark . ne la unua fari tion; sed ĝia konkludo estas katastrofa por klasika ekzegezo. Li komencas de la fakto observita bone antaŭ li laŭ kiu, en sia literatura esenco, estas la plej malnova el Sinoptikaj Evangelioj, kaj ke la aliaj du () Luko Kaj Mateo estas inspiritaj de ĝi. Sed la stranga afero estas tio – kiu estas inspirita de la unua parto de (t.e. la anonco de Mark Regno kaj ĝia aliro per observado de la Dekalogo), kaj kiu iras de ĉapitro 1 al ĉapitro 13 –, Luko, mi diris, ne uzas la lastaj ĉapitroj iras de 14 ĝis 16. Nun, ĉi tiuj ĉapitroj 14 ĝis 16 de Mark estas tiuj, kiuj traktas la Pasion de Kristo. La nuna enhavas ĉi tiun historion, sed, diras Mark al ni Trocmé, ĝia fino estas tiel mallerta, tiel abrupta, ke ni havas malfacile kredi ĝin povus esti skribita evangeliu ĝin per ". Akcidenta kripligo de ĉi tiu grandeco (en la Mark primitiva) estante neverŝajna, Trocmé postulas " ke ĝi ekzisti a unue eldono de Mark haltis ĉe la fino de ĉapitro 13 ".

Por konfirmi ĉi tiun supozon, Trocmé elstarigas tri indicoj:

- 1) Li atentigas, ke ĉapitro 13 klare konkludas la antaŭa evoluo; tiom ke, sen la rakonto de la Pasio kiu iras de 14 al 16, la parto de 1 al 13 sufiĉus por sin kiel la Evangelio de la anonco de la Regno.
- 2) Trocmé atentigas, ke la ĉapitroj 14 ĝis 16 sen distordi racio klarigas la figuron de Jesuo izolante lin de lia disĉiploj kaj igante nin forgesi la ĉieestantan vokon sekvi lin ĝis tiam: sole li trinkas la maldolĉan tason, sole li estas transdonita al lia kontraŭuloj, dum sia propra fuĝas (kio kontraŭdiras 10/38-39 kaj 8/34).

- 3) Trocmé klarigas al ni, ke tiu, kiu greftis ĉapitrojn 14-16 en la unuaj dek tri ĉapitroj, tiu, kiun oni povas nomi " la amplifilo " de Mark , rimarkis, ke la historio de la Pasio, kiun li havis enmane antaŭ la transplantado, enhavis du spactempaj elementoj: duobligita kronologia kontinueco de topografia loko. " diru al ni Ilia kombinaĵo - Trocmé - sugestas en efiko a ordigi tempojn kaj lokojn, pasigante tiujn Jesuo havus sekvi noktojn ĉe lia tagojn al Jerusalemo kaj la alia lia Bethany, de unu ĝis de LA Monto de la Olivarboj ". Rimarkinte ĉi tion, la amplifilo havis la ideon enkonduki la saman rondveturon en ĉapitro 11, por mildigi la diferencon en atmosfero inter la du partoj de Marc.

Estas do logike, ke Pastro Trocmé alvenas konkludi ke la historio de la Pasio, en la fluo Laŭ Mark , Oriento " a aldono farita Post tranĉi havas a Mark primitiva kiu devis venis al fino en 13/37 ".

La unuaj 13 ĉapitroj promesu la "Regnon" per observado de la ordonoj de la Dekalogo. Ĉi tiu estas la evangelio en sia originala formo.

La lastaj ĉapitroj (14 ĝis 16), greftite per "amplifilo", rilatas al la Pasio de Jesuo Kristo, kaj faru lin ekspia viktimo.

Ĉapitro 11

estis modifita de la amplifilo por harmoniigi la etoson de la du rakontoj kaj tiel faciligi ilian fuzion.

Kie Trocmé estas malpli konvinka estas surbaze de etendo. Ĉi tio estus, li diras al ni, establi kristanan Paskon en konkurado kun la juda Pasko festita en variaj tagoj depende de la jaroj. Mi pretas konfesi, ke oni devas konsideri tiun ĉi kialon konsidero; sed ĝi estas malĉefa. Por permesi ĉi tion objektivo de kristana Pasko en fiksita dato, estis necese antaŭe trovi pravigon, eventon de graveco anstataŭigante la ekstermon de la egipta unuenaskito markante la finon de hebrea sklaveco en Egiptujo. Miaopinie, la klarigo estas simpla: ĝi estas la evoluo de la dogmo de la misio de Kristo pasanta de doktoro de saĝeco al ekspia viktimo.

La invento de Pasio

Laŭ eklezia tradicio, la Paruzio de Kristo estas anoncita de la Malnova Testamento. Kaj, fakte, ni povas kontroli ĝin izolante certajn frazojn de ilia kunteksto: jen kiel kolektoj de aperis. ~~Nogias~~ do supozis, ke ĉi tio estus el tiuj konstruitaj. La logia ke la scenaro de la Evangelioj estis manuskriptoj de ĉi tiuj logia ne plu ekzistas. Sed bone antaŭ la laboro de Étienne Trocmé, la raciisto Prosper Alfaric kontrolis ĉi tiun hipotezon. En 1929, en la eldono li donis Li notis 460 frazojn Evangelio laŭ Mark , de malnovtestamenta origino. Kaj, relative al la Pasio de